

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/224/2021
Identifikačné číslo spisu:	5710205695
Dátum vydania rozhodnutia:	27.10.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Brňák
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:5710205695.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci spore žalobkyne U. H., bývajúcej v I., D. I. XXXX/XX, proti žalovanej I. N., bývajúcej v Y. nad U. XXX, zastúpenej JUDr. Dašenou Gombíkovou, advokátkou so sídlom M. R. Štefánika 76, Martin, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam, vedenom na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 8C/117/2010, o dovolaní žalovanej proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 30. septembra 2015, sp. zn. 9Co/528/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalobkyni a znalcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Martin (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 8C/117/2010 -244 z 5. februára 2015 priznal znalcovi Ing. N., znalcovi z odboru stavebníctvo, odvetvie odhad hodnoty nehnuteľností, znaleckú odmenu vo výške 176,20 eur a upravil účtáreň Okresného súdu Martin, aby po právoplatnosti uznesenia znalcovi vyplatila znaleckú odmenu vo výške 176,20 eur, a to sumu 88,10 eur zo zálohy zloženej žalobkyňou dňa 13.9.2010 pod pol. reg. DXX XX/XX, č. účtovného dokladu XXXXXX a sumu 88,10 eur zo zálohy zloženej žalovanou dňa 6.7.2011 pod pol. reg. DXX XX/XX, č. účtovného dokladu XXXXXX. Prvoinstančný súd zistil, že uplatnená odmena nie je v celom rozsahu v súlade s § 139 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku ako aj s príslušnými ustanoveniami zákona č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch (ďalej len „zákon č. 382/2004 Z. z.“) a vyhlášky MS SR č. 491/2004 Z. z. o odmenách, náhradách výdavkov a náhradách za stratu času pre znalcov, tlmočníkov a prekladateľov, ktorou sa vykonáva zákon č. 382/2004 Z. z. (ďalej len „vyhláška“). Znalcovi nepriznal náhradu cestovných výdavkov za použitie osobného motorového vozidla, pretože k vyúčtovaniu cesty nepriložil doklad, ktorým by preukázal výšku práve uplatnenú výšku cestovných výdavkov. Znížil tiež náhradu paušálnych výdavkov za písomné vyhotovenie znaleckého úkonu a znalcovi priznal sumu 2,66 eur len za tri vyhotovenia znaleckého posudku, oproti štyrom uplatneným. Priamo úmerne tomu krátil aj náhradu za vyhotovenie čiernobielych listov a farebných listov tohto znaleckého úkonu.

2. Proti tomuto uzneseniu podala odvolanie žalovaná. Krajský súd v Žiline na odvolanie žalovanej uznesením z 30. septembra 2015 sp. zn. 9Co/528/2015 - 423 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalovaná nenamietala konkrétne položky, t. j. odmenu (paušálu, hodinovú), paušálne výdavky a náhradu za stratu času, ktoré boli znalcovi priznané, ale v podstate napádala kvalitu znaleckého posudku. Zdôraznil, že pri stanovení odmeny znalcovi je potrebné vychádzať nielen zo stupňa odbornosti potrebnej k vypracovaniu znaleckého posudku v prípade vykonania jednotlivých úkonov, ale i z množstva účelne vynaloženej práce, teda z počtu hodín potrebných k vykonaniu znaleckého úkonu. Osobitným predpisom v tomto prípade je vyhláška. Odvolací súd poukázal na to, že vypracovaný znalecký posudok je posudkom vypracovaným odborne, preto aj znalcom vypočítaná a priznaná odmena a náhrada hotových výdavkov za vypracovanie znaleckého posudku plní tieto pozitíva znaleckého dokazovania a vystihuje objektivnosť a primeranosť znaleckého v zmysle zásad uvedených vo vyhláške.

3. Uvedené uznesenie odvolacieho súdu žalovaná napadla dovolaním, ktorého prípustnosť odvodzovala z § 237 písm. f/, g/ a § 242 ods. 1 druhá veta Občianskeho súdneho poriadku. Dovolateľka argumentovala tým, že odvolací súd nezohľadnil pri priznávaní odmeny znalcovi možné zníženie, pre preukázateľné nedostatky znaleckého posudku. Znalecký posudok vykazuje nedostatky zásadného charakteru, nakoľko neumožňuje preskúmať jeho obsah ani overiť odôvodnenosť postupov znalca, pričom znalec riadne nesplnil všetky súdom uložené úlohy. Podľa znaleckého posudku mal byť zo strany zadávateľa znalcovi dodaný k nahliadnutiu spisový materiál č. 7C/62/2012 a z tohto spisu mal znalec získať kópiu z mapy KN, m. l. č. X-X, k. ú. I. z 28.4.2010, územnoplánovaciu informáciu, č. A./XXXX/XXXX-Va/XX, z 11.11.2013 a územnoplánovaciu informáciu - doplnenie, č. A./XXX/XXX X-Va/XX z 23.3.2011. Avšak zo znenia znaleckého posudku nevyplýva súvislosť spisového materiálu sp. zn. 7C/62/2012 s konaním sp. zn. 8C/117/2010, a teda v tejto časti je znalecký posudok zmätočný. Na oboznámenie sa s obsahom spisu znalec použil 10 minút, a tak je dôvodné konštatovať, že sa mu nevenoval dostatočným spôsobom a túto úlohu si riadne nesplnil. Znalec použil pri vyhotovení znaleckého posudku len najstaršiu korešpondenciu pôvodného žalobcu s Útvárom hlavného architekta mesta Martin k získaniu stanoviska ohľadom možného využitia parcely KN- C č. XXXX/X na poľnohospodárske účely, t. j. nie k zodpovedaniu otázky, či by bolo možné sporný pozemok využiť na účely výstavby a za tým účelom ho rozdeliť. Znalec opomenul novšie vyjadrenia Útvoru hlavného architekta mesta Martin. Tým, že znalec sa riadne neoboznámil s obsahom súdneho spisu, vykonaním údajnej konzultácie s nedefinovaným a nezaznamenaným obsahom s pracovníčkou ÚHAM Martin Ing. D. a pracovníčkou Ing. D. z Obvodného pozemkového úradu Martin, dospel potom k nesprávnemu záveru, že sporný pozemok je možné využívať len na poľnohospodárske účely. Pokiaľ je už v konaní preukázané, že pozemok sa nachádza v území predstavujúcom základňu prímestskej rekreácie, je na predmetnom pozemku možné uvažovať s výstavbou chaty za dodržania podmienok vyplývajúcich zo záväzných regulatívov, je potom tvrdenie znalca o možnom využití pozemku len na poľnohospodárske účely zmätočným a zavádzajúcim. Okrem Územného plánu Martin, grafickej časti lokality Jakušovo aj snímka z mapy katastrálneho územia Martin, mapový list 3 - 5, ktorá tvorí časť znaleckého posudku, na ktorej sú predmetné pozemky zakreslené približne uprostred potvrdzuje, že všetky tri pozemky sú síce mimo obce, ale v chatovej oblasti, t. j. tam uvedené pozemky slúžia na účely výstavby chat. Pri miestnej obhliadke bolo zistené a v znaleckom posudku popísané, že tak ako to vyplýva aj z priloženej fotodokumentácie znaleckého posudku, časť pozemku, t. j. parcela KN - C č. XXXX/X doteraz evidovaného ako trvalé trávnaté porasty, je zarastená stromami. Znalec sa vo svojom znaleckom posudku nevyjadril k oceneniu tejto zistenej skutočnosti. Namietané nedostatky znaleckého posudku a nesplnenie úloh znalca zostali nepovšimnuté a hoci predpokladala, že za účelom odstránenia nedostatkov súd pristúpi k výsluchu znalca, nestalo sa tak. Odvolací súd zdôraznil, že pri stanovení odmeny znalcovi je potrebné vychádzať nielen zo stupňa odbornosti potrebnej k vypracovaniu znaleckého posudku v prípade vykonania jednotlivých úkonov, ale i z množstva účelne vynaloženej práce, teda z počtu hodín potrebných k vykonaniu znaleckého úkonu. Z rozhodnutí odvolacieho súdu a súdu prvej inštancie nie je zrejmé, akým spôsobom posudzovali opodstatnenosť a správnosť vyčíslenej znaleckej odmeny, a teda v tejto časti je napadnuté uznesenie nepreskúmateľné. K dovolaciemu dôvodu podľa § 237 písm. g/ Občianskeho súdneho poriadku dovolateľka poukázala, že pokiaľ každá vec má byť pridelená na rozhodnutie náhodným výberom, potom

je v prípade jej štyroch podaných odvolaní nepravdepodobné, že každá z týchto vecí mala byť náhodným výberom pridelená na rozhodnutie vydané dňa 30. septembra 2015 tomu istému sudcovi odvolacieho súdu. Do rámca skutočností spochybňujúcich nestrannosť súdu z objektívneho hľadiska patria aj prípady, keď vo veci koná sudca, ktorý podľa rozvrhu práce nie je zákonným sudcom. Na základe týchto dôvodov žiadala uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

4. Žalobkyňa vo vyjadrení k dovolaniu žalovanej poukázala, že dňa 23.1.2014 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom sa súd zaoberal námietkami dovolateľky k znaleckým posudkom Ing. K. a Ing. H. Komplexné vyjadrenia znalcov k námietkam dovolateľky a k jej odvolaniu k priznaniu znaleckej odmeny sú súčasťou spisu. Taktiež sa súd zaoberal námietkami vznesenými dovolateľkou po vypracovaní znaleckého posudku Ing. Y., na ktorá znalkyňa odpovedala podaním z 15.6.2015, ktorý znalecký posudok potvrdzuje, že sporná parcela je poľnohospodárskou pôdou. List vlastníctva a údaje v ňom sú záväzným dokumentom, na čo poukázal aj znalec Ing. K. a daná skutočnosť bola ozrejmená aj dovolateľke na obhliadke pozemku. Ku dňu vyjadrenia nebola na Okresný pozemkový úrad Martin doručená žiadosť sporových strán na zmenu charakteru poľnohospodárskeho pozemku. K záverom, že sa jedná o poľnohospodársku pôdu, dospel aj znalec Ing. K., z odboru stavebníctvo, a preto nebol kompetentný oceniť celý pozemok. Ak si znalec najprv obzrie pozemok a oboznámi sa so skutočným stavom pozemku, a potom sa oboznámi so spisom, nenarúša to jeho spôsobilosť a kompetentnosť daný pozemok oceniť. Žalobkyňa mala za to, že dovolanie je neopodstatnené.

5. Znalec vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že znalecký posudok vypracoval riadne a v zmysle platnej vyhlášky. Tvrdenie dovolateľky, že bol vypracovaný nekvalitne je jej subjektívny názor. Dovolaťka uvádza námietky opakovane, pričom na tieto námietky reagoval vo svojich predchádzajúcich vyjadreniach zo dňa 11.4.2014, 28.4.2014 a 27.8.2014.

6. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

8. Dovolanie je procesný úkon strany adresovaný súdu, ktorým dovolateľ prejavuje vôľu, aby bol uskutočnený dovolací prieskum.

9. Dovolanie podané do 30. júna 2016, v prípade ktorého podľa vtedy účinnej právnej úpravy nebol daný dôvod ani pre zastavenie konania [napríklad vzhľadom na nesplnenie osobitnej podmienky dovolacieho konania (§ 241 ods. 1 veta druhá Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len „OSP“)] ani pre odmietnutie dovolania [z niektorého dôvodu vyplývajúceho z ustanovenia § 243c OSP v spojení s § 218 ods. 1 písm. a/ až d/ OSP (napríklad preto, lebo dovolanie bolo podané oneskorene alebo neoprávnenou osobou)] vyvolalo procesný účinok umožňujúci a zároveň prikazujúci dovolaciemu súdu uskutočniť meritórny dovolací prieskum.

10. Tie dovolania podané do 30. júna 2016, v prípade ktorých podľa vtedy účinnej právnej úpravy bol daný dôvod na zastavenie dovolacieho konania alebo odmietnutie dovolania, tento procesný účinok nemali (porovnaj tiež I. ÚS 4/2011 a II. ÚS 172/03).

11. Zohľadňujúc vzájomnú koreláciu ustanovení § 470 ods. 1 CSP a § 470 ods. 2 CSP dovolací súd konštatuje, že nová právna úprava vychádza síce z princípu okamžitej aplikability procesnoprávných noriem (viď § 470 ods. 1 CSP), rešpektuje ale procesný účinok tých dovolaní uvedených v bode 9.,

ktorý zostal zachovaný aj po 30. júni 2016 (viď § 470 ods. 2 CSP). V dôsledku toho platí, že ustanovenia novej, od 1. júla 2016 účinnej, právnej úpravy o dovolaní a dovolacom konaní sa v prípade týchto dovolaní nemôže uplatniť v plnom rozsahu hneď od uvedeného dňa, v celej šírke a so všetkými dôsledkami. Úplná aplikabilita týchto ustanovení novej právnej úpravy sa uplatní až pri dovolaniach podaných od uvedeného dňa. Opačný záver by bol porušením právnej istoty a legitímnych očakávaní strán, lebo ten, kto konal na základe dôvery v platný a účinný zákon, nemôže byť vo svojej dôvere k nemu sklamaný [viď tiež závery vyjadrené v rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) sp. zn. PL. ÚS 36/1995].

12. Podľa právneho stavu účinného do 30. júna 2016 bolo dovolaním možné napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu iba vtedy, pokiaľ to zákon pripúšťal (viď § 236 ods. 1 OSP). Dôvody prípustnosti dovolania proti rozsudku vymedzoval § 238 OSP a proti uzneseniu § 239 OSP. Dovolanie bolo ale prípustné proti každému rozhodnutiu, ak v konaní došlo k závažnejším procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 OSP.

13. V danom prípade je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu ale nesmeruje proti uzneseniu majúcemu znaky uvedené v § 239 ods. 1 a 2 OSP. Uznesenie o znalcovskom bolo zaradené medzi uznesenia, v prípade ktorých predchádzajúca právna úprava výslovne uvádzala, že dovolanie proti nim je neprípustné (viď § 239 ods. 3 OSP).

14. Prípustnosť dovolania proti napadnutému uzneseniu je potom založená iba § 237 ods. 1 v spojení s § 242 ods. 1 druhá veta OSP (zákonná povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 OSP), o ktoré ustanovenie, vo vzťahu k jeho písm. f/ a g/ dovolateľka opiera podané dovolanie.

15. Dovolačí súd v súvislosti s námietkou nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku si je vedomý, že podľa stabilizovanej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako súčasť základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné (IV. ÚS 14/07). Povinnosťou všeobecného súdu je uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa musí týkať tak skutkovej, ako i právnej stránky rozhodnutia (napr. III. ÚS 107/07). V prípade, keď právne závery súdu z vykonaných skutkových zistení v žiadnej novej interpretácii odôvodnenia súdneho rozhodnutia nevyplývajú, treba takéto rozhodnutie považovať za rozporné s čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd (I. ÚS 243/07). Súd by mal byť preto vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení koherentný, t. j. jeho rozhodnutie musí byť konzistentné a jeho argumenty musia podporiť príslušný záver. Súčasne musí dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, teda inými slovami na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako závery, ku ktorým na základe týchto premís dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé (I. ÚS 243/07, I. ÚS 155/07, I. ÚS 402/08). Odôvodnenie dovolaním napadnutého uznesenia odvolacieho súdu ale nedáva podklad pre tvrdenie dovolateľky, že nespĺňa požiadavku riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Napadnuté rozhodnutie obsahuje primerané vysvetlenie dôvodov, na ktorých odvolací súd založil svoje rozhodnutie, pričom treba mať na pamäti, že konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca spätosť uznesenia odvolacieho súdu s potvrdzovaným uznesením vytvára ich organickú (kompletizujúcu) jednotu. Odôvodnenie dovolaním napadnutého uznesenia odvolacieho súdu však nedáva podklad pre tvrdenie dovolateľky, že nespĺňa požiadavku riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Treba mať na pamäti, že konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca spätosť uznesenia odvolacieho súdu s potvrdzovaným uznesením vytvára ich organickú (kompletizujúcu) jednotu. Z odôvodnenia rozhodnutí nižších súdov, chápaných v ich organickej jednotke ako celok (I. ÚS 259/2018), je dostatočne zrejmé, z ktorých skutočností súdy vychádzali, akými úvahami sa riadil prvoinstančný súd, ako ich posudzoval odvolací súd a aké závery zaujal k jeho právnemu posúdeniu. Nižšie súdy pri posúdení nároku znalca na priznanie znalcovského

vychádzali zo splnenia zákonných podmienok vyplývajúcich z aplikovaných zákonných ustanovení. Odvolací súd sa v napadnutom uznesení vysporiadal s podstatnými odvolacími námietkami žalovanej, na základe ktorých sa domáhala zníženia priznanej odmeny znalcovi pre nesplnenie všetkých úloh a pre nekvalitu znaleckého posudku, pričom zdôraznil, že žalovaná v tejto súvislosti nekonkretizovala, za ktoré konkrétne znalecké úkony, nemala byť znalcovi priznaná odmena, nenamietala ani náhradu za uplatnené paušálne výdavky, ani priznanú náhradu znalcovi za stratu času, z obsahu odvolania vyplývalo v podstate len namietanie kvality znaleckého posudku. Výúčtovanie znalcovského odvolací súd považoval za reálne a primerané k povahe úkonov znaleckej činnosti znalca, ako aj ich rozsahu a vyjadril sa i k namietanej nekvalite znaleckého posudku. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05). Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamena, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka konania (II. ÚS 76/07). Za vadu zmätočnosti v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ OSP v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv sporovej strany, ale len to, že ho neodôvodnil objektívne uspokojivým spôsobom.

16. Dovolací súd v súvislosti so zmätočnosťou vadou podľa § 237 ods. 1 písm. f/ OSP dopĺňa, že z obsahu odvolania žalovanej ako zásadné vyplýva nesúhlas so závermi znaleckého posudku, ktorý predstavuje jeden z viacerých dôkazných prostriedkov vykonávaných súdom v konaní vo veci samej, za účelom zistenia skutkového stavu veci, ktorý nesúhlas s výsledkami znaleckého dokazovania neprípustne prenáša do námietky nekvality znaleckého posudku vo vzťahu k rozhodovaniu o znaleckej odmene za jeho vyhotovenie. Výhradu nesplnenia zadaných úloh znalcom z dôvodu neoboznámenia sa s výpoveďami a vyjadreniami účastníkov, nie je spôsobilé osvedčiť len odkazom na v spise založený úradný záznam zo dňa 15. júla 2013 o predložení spisu znalcovi od 14.25 hod. do 14.35 hod, ktorá námietka bez ďalšieho relevantného rovnako nemôže založiť odňatie možnosti žalovanej konať pred súdom.

17. So zreteľom na tvrdenie dovolateľky ohľadne nedostatkov týkajúcich sa zákonného sudcu, ktorý mal prejednať jej odvolanie na odvolacom súde sa dovolací súd ďalej zameril na posúdenie, či v konaní nedošlo k namietanej procesnej vade podľa § 237 ods. 1 písm. g/ OSP. Dovolaťka v tejto súvislosti namietala, že ak má byť vec pridelená na rozhodnutie náhodným výberom, potom je v prípade jej štyroch podaných odvolaní nepravdepodobné, že každá z týchto vecí mala byť náhodným výberom pridelená na rozhodnutie jednému sudcovi odvolacieho súdu.

18. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o súdoch“) zákonný sudca je sudca, ktorý vykonáva funkciu sudcu na príslušnom súde a bol určený v súlade so zákonom a s rozvrhom práce na konanie a rozhodovanie o prejednávanej veci. Ak súd rozhoduje v senáte, zákonnými sudcami sú všetci sudcovia určení podľa rozvrhu práce na konanie a rozhodovanie v senáte.

19. Podľa § 49 písm. a/ zákona o súdoch predsedovia súdov zabezpečujú riadenie súdov v oblasti výkonu súdnictva najmä rozvrhom práce.

20. Podľa § 50 ods. 1 zákona o súdoch na účely tohto zákona sa rozvrhom práce rozumie akt riadenia predsedu súdu, ktorým sa riadi organizácia práce súdu pri zabezpečovaní výkonu súdnictva na príslušný kalendárny rok.

21. Podľa § 51 ods. 1 zákona o súdoch ak tento zákon neustanovuje inak, veci určené podľa predmetu konania sa v súlade s rozvrhom práce pridávajú jednotlivým senátom, alebo samosudcom náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených ministerstvom tak, aby bola vylúčená možnosť ovplyvňovania pridelenia vecí. Súdnym úradníkom sa pridávajú veci podľa rozvrhu práce tak, aby sa zabezpečilo ich rovnomerné zaťaženie a riadny chod súdu.

22. Podľa Všeobecných pravidiel určenia zákonného sudcu rozvrhu práce Krajského súdu Žilina platného v auguste a septembri 2015 (v čase predloženia spisu s opravnými prostriedkami žalovanej odvolaciu súdu a rozhodnutia vo veci odvolacím súdom), ktorými sú upravené pravidlá určovania zákonného sudcu: „Všetky veci, ktoré napadnú do občianskoprávného, obchodnoprávného, trestnoprávného alebo správneho kolégia krajského súdu od 1. januára 2015, sa pridávajú senátom alebo samosudcom náhodným výberom pomocou aplikácie v elektronickej podateľni Krajského súdu v Žiline, Orolská 3, 010 01 Žilina, v súlade s § 51 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ak z týchto pravidiel nevyplýva niečo iné.“.

23. Podľa písm. i/ veta prvá týchto pravidiel: „V prípade, že v rámci jedného predloženého spisu je potrebné rozhodnúť o opravných prostriedkoch proti viacerým rozhodnutiam súdu prvého stupňa, pridelia sa takéto veci do toho istého súdneho oddelenia.“.

24. Množstvo sporov súd rozhoduje v senáte zloženom zo sudcov (daný prípad). V takom prípade sa pojem „zákonný sudca“ nesmie vysvetľovať doslovne, ale extenzívne. Zákonným sudcom je každý sudca pridelený do daného senátu (rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 8Cdo/213/2020).

25. Odvolanie žalovanej bolo predložené Krajskému súdu v Žiline dňa 19. augusta 2015, spolu s ostatnými odvolaniami, ktoré žalovaná podala aj proti ďalším uzneseniam súdu prvej inštancie a to sp. zn. 8C/117/2010 - 339 zo dňa 4. februára 2015, 8C/117/2010 - 248 zo dňa 5. februára 2014, 8C/117/2010 - 397 zo dňa 16. apríla 2014. Veci na krajskom súde boli aplikáciou (technickými a programovými prostriedkami MS SR) náhodným výberom pridelené a zapísané do nápadu senátu 9Co pod sp. zn. 9Co/526/2016. Krajský súd v Žiline v senáte 9Co pracoval v zložení predsedov senátu JUDr. Ján Burik, JUDr. Jana Kotrčová, JUDr. Ladislav Mejstřík. Z uvedeného je potom zrejmé, že v danom čase t. j. i v čase rozhodovania o danom odvolaní žalovanej predseda senátu JUDr. Ján Burik ako člen senátu 9Co, do ktorého súdneho oddelenia boli náhodným výberom pridelené všetky odvolania žalovanej proti viacerým rozhodnutiam súdu prvej inštancie, rozhodol vo veci v súlade s Rozvrhom práce Krajského súdu v Žiline na rok 2015, predovšetkým s súlade s jeho písm. i/ (pozri bod 23) a v súlade s § 51 ods. 1 zákona o súdoch.

26. Ak dovolateľka vyvodzovala vadu nesprávne obsadeného súdu tým, že v danej právnej veci rozhodoval nezákonný sudca, dovolací súd uvádza, že namietané nezakladá procesnú vadu podľa § 237 ods. 1 písm. g/ OSP.

27. Dovolaťka existenciu procesných väd konania v zmysle § 237 a/ až e/ OSP netvrdila a procesné vady tejto povahy v dovolacom konaní nevyšli najavo. Prípustnosť jej dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

28. So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalovanej odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

29. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

30. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.